

opretholde den gældende retstilstand for udbud af deltidsuddannelse. Formuleringen har således alene til formål at præcisere den gældende retstilstand uden at foretage materielle ændringer.

Flertallet fremhæver, at de udefra kommende medlemmer og de internt valgte medlemmer af bestyrelsen er ligeværdige med samme kompetence. Flertallet forventer derfor, at universiteterne som noget naturligt udnytter de eksisterende muligheder for at honorere de udefra kommende og de internt valgte bestyrelsesmedlemmer for disses arbejde i bestyrelsen. Det gælder især i indkøringsfasen, som må formodes at kræve en ekstraordinært stor arbejdsindsats af alle bestyrelsens medlemmer.

Flertallet lægger til grund, at medlemmerne af konsistorium ikke vil påtage sig et større ansvar end det, de har i dag, når konsistorium efter lovforslaget overtager bestyrelsens opgaver i tidsrummet mellem lovens ikrafttræden og nedsettelsen af den første bestyrelse. Der lægges her vægt på, at konsistoriums medlemmer allerede i dag vil kunne gøres ansvarlige for eventuelle uforvarselige eller ulovlige dispositioner efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler, samt at domstolene i praksis vedrørende bestyrelsesansvar har lagt afgørende vægt på, om hvervet er lønnet eller ulønnet. Samtidig skal der peges på, at konsistorium i det tidsrum, hvor det virker som bestyrelse, har mulighed for at tegne sædvanlig bestyrelsesansvarsforsikring, jf. lovforslagets § 11, stk. 5.

På baggrund af bl.a. de politiske drøftelser, herunder udvalgets tilkendegivelser, har viden- skabsministeren stillet 6 ændringsforslag. De drejer sig om:

- Ændring af lovforslagets bestemmelser om doktorgrader, hvorefter universiteters eneret til at tildele graden ophæves, men samtidig får ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om erhvervelse af doktorgrader.
- Ændring af lovforslagets bestemmelser om institutter, hvorefter der åbnes mulighed for, at undervisning og forskning undtagelsesvis kan foregå ved et hovedområde.
- Ændring af lovforslagets bestemmelser om bygningsmæssige forhold, hvorefter universitetet får pligt til at tegne skadesforsikringer for bygninger, som det har eller har overtaget.

– Mulighed for en fusion mellem Forskningscentret ved Hørsholm og Danmarks Tekniske Universitet.

I øvrigt henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 1-17 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod ændringsforslag nr. 18.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget finder, at lovforslaget i sin nuværende form betegner et måske uopretteligt brud med den danske universitetstradition for videnskabelig frihed og reducerer universiteterne til åndløse funktioner, der efterlever forskellige samfundsinteressers strategiske dagsordener og bestillingsopgaver. Dansk Folkeparti frygter, at når forskningen og dermed undervisningen totalt skal styres af samfundsideologiske eller erhvervsmæssige interesser og ikke ud fra fagligt-akademiske incitament, vil den akademiske standard – i nationalt og internationalt perspektiv – forstene og tabe originalitet, inspiration og renommé. En nærliggende risiko herved er, at dansk universitetsforskning vil miste interesse for det udland, som universiteterne skulle spille sammen med i en gensidig befrugtning af viden.

Lovforslaget ser bort fra universiteternes forskellighed. Fakultetsopdelte og monofakultære universiteters styrelse og uddannelser skæres over samme læst uden hensyntagen til, hvad der er hensigtsmæssigt i forhold til den enkelte institution og det enkelte fag.

Dansk Folkeparti bemærker dog med glæde, at ministeren har fulgt Dansk Folkepartis forslag om en ændring af lovforslagets § 17, stk. 1 – et forslag, som især har til hensigt at redde de teologiske fakulteter i Århus og København – og har fremsat det som ministerens eget ændringsforslag.

Overgangen til »selveje« (efter en ny og ukendt betydning af ordet, idet man er selvejende uden at eje noget) har paradoksalt nok bevirket, at en hidtil uhørt indflydelse med hensyn til regelfastsættelse er tillagt ministeren, så det lovforslag, der påstår at tilstræbe decentralisering, er blevet overordentlig centralistisk.

At føre lovforslaget ud i livet vil sandsynligvis blive svimlende dyrt, og samtidig vil lovforslaget, som det nu foreligger, i visse tilfælde gen-